

sło nad spokojem bałkańskim, mianowicie Albania. Mocarstwa europejskie zgodziły się na utworzenie tego samodzielnego kraiku, który byłby pewną przeciwwagą rosnących wpływów państw bałkańskich. Interes w utworzeniu tego kraiku mają przede wszystkim Austria i Włochy, które najbardziej pragnęłyby utrwalić swój wpływ na Bałkanach za pośrednictwem Albańczyków.

Albania jako taka ma za sobą historyczną przeszłość. Rozciąga się ona od rzeki Bojany na pół-

Jabłko niezgody: Mufid Bey, minister spraw wewnętrz. prowizorycznego rządu albańskiego, rozmawia z konsulem włoskim.

nocy, aż do zatoki Arta na południu. Od zachodu ograniczona jest morzem adryatyckim i jońskim, zaś od wschodu pasmem gór, tworzących macedoński dział wodny. Po albańsku zwie się kraj Szkipe-taryą, po turecku ziemią Arnaucką. Powierzchni liczy Albania około 44 tysięcy kilometrów kwadratowych.

Z nazwą Albańczyków spotykamy się w histo-

Kobiety wioślarki: Zarząd Warszawskiego Tow. wioślarek. (Fot. Maryan Fuks, Warszawa).

ryi najpierw u Ptolemeusza, gdzie obok illirskich ludów wymieniono także Albańczyków z stolicą Albanopolis. Dalsze ślady znajdujemy w historii wieku IV. Albanią zawładnęli wtedy Rzymianie. Potem przez 130 lat panowali tam Goci, aż do r. 535. Aż do bitwy na Kosowym polu w r. 1389 była Albania prowincją serbską. Następnie podbili Albanie Turcy po długich, dziesiątki lat trwających walkach. W r. 1478, po zawarciu pokoju między Turcją a Wenecją, stała się Albania na stałe prowincją turecką. Od XVII. wieku wśród Albańczyków zaczął szerzyć się Islam. Od tego też czasu utworzone zostały owe sławne piechoty janczarskie, złożone przeważnie z Albańczyków.

Albańczycy kilkakrotnie zrywali się do walk o wolność. W r. 1829 Reszid basza sprawił krwawą rzeź, zabijając 400 albańskich notablów w Bitolii. Dalej organizowano powstania w latach 1843, 1847, 1854 wreszcie 1880 i 1881.

Właściwie władza Turków była w Albanii dosyć

mała, gdyż Albańczycy, ukryci w niedostępnych górach, nie wiele sobie z rządu robili.

Literatura albańska jest dosyć uboga. Posiadają oni właściwie literaturę opowieści i mytów, oraz pieśni ludowych. Początki literatury pisanej są w osadach włoskich.

Mowa albańska jest mieszaniną mowy greckiej, rzymskiej, tureckiej i rodzimego narzecza toskańskiego. Pisownia jest bardzo rozmaita.

Obecnie więc Albania ma się stać niezawisłym państwem. Na razie otrzymała rząd prowizoryczny, a Skutari dla Albanii obsadziły wojska międzynarodowe. Nie ulega też wątpliwości, że dużo jeszcze czasu upłynie, zanim sprawa albańska zostanie ostatecznie uregulowana przez mocarstwa. Dotychczas jeszcze nie są ustalone nawet granice nowego „państwa”, a wiele kłopotu nastęrczy jeszcze dyplomacy europejskiej wybór przyszłego władcy Albanii, która z pewnością stanie się nowym „jabłkiem niezgody” w polityce europejskiej.

Jabłko niezgody: Dowódca wojsk międzynarodowych, angielski wiceadmiral Burney (X) w towarzystwie gubernatora czarnogórskiego zwiedza ulice miasta Skutari.

Flagi wszystkich mocarstw, których załogi obsadziły Skutari, na granicy odebranego Czarnogórciom miasta.